

РЕШЕНИЕ

№ 253

гр. София, 11.01.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, IV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 14.12.2012 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Аглика Адамова

ЧЛЕНОВЕ: Наталия Ангелова

Боряна Бороджиева

при участието на секретаря Кристина Петрова и при участието на
прокурора Димитров, като разгледа дело номер **9869** по описа за **2012**
година докладвано от съдия Аглика Адамова, и за да се произнесе взе
предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208-228 АПК вр. чл. 63, ал.1 ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на [фирма] срещу решение на СРС, НО, 121
състав по нахд 3976/2012г.. С решението е потвърдено наказателно постановление №
22-2203099 от 01.08.2011г. на директора на дирекция „Инспекция по труда” [населено
място], с което на дружеството, в качеството му на работодател, е наложена
имуществена санкция в размер на 1500 лв – административно наказание по чл. 414,
ал.1 КТ, за нарушение на чл.4, ал.3 от Наредба № 5 за съдържанието и реда за
изпращане на уведомлението по чл. 62, ал.5 КТ.

Като касационно основание се сочат нарушения на закона и на процесуалните
правила. Твърдят се нарушения в хода на административното производство,
неизясняване на фактическата обстановка от съда, във връзка с извършени
процесуални нарушения при събиране на доказателствата, както и нарушение на чл.
28 ЗАНН.

Ответникът Дирекция „Инспекция по труда” оспорва жалбата.

Прокурорът счита жалбата за неоснователна.

Съдът, след като се запозна с обжалваното решение и обсъди наведените касационни
основания, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е допустима, като подадена в срок.

Разгледана по същество, е основателна.

С обжалваното решение на СРС, НО, 121 състав по нахд 3976/2012г. е потвърдено наказателно постановление № 22-2203099 от 01.08.2011г. на директора на дирекция „Инспекция по труда“ [населено място], с което на [фирма], в качеството му на работодател, е наложена имуществена санкция в размер на 1500 лв – административно наказание по чл. 414, ал.1 КТ, за нарушение на чл.4, ал.3 от Наредба № 5 за съдържанието и реда за изпращане на уведомлението по чл. 62, ал.5 КТ.

Решението е допустимо, като постановено по подадена в срок жалба срещу наказателното постановление, не са изтекли сроковете по чл. 34 ЗАНН, нито абсолютната погасителна давност за административно-наказателното преследване.

След обсъждане на събраните доказателства СРС е възприел за установена фактическата обстановка, описана в акта за установяване на административно нарушение. Съдът е приел въз основа на обсъдените писмени и гласни доказателства, че касаторът, в качеството му на работодател, не е връчил на Е. М., преди постъпването и на работа, копие на хартиен носител от Справка за приети и отхвърлени уведомления по чл. 62, ал.4 КТ. При тази фактическа обстановка е изведено, че описаното в АУАН и НП административно нарушение е осъществено, а дадената правна квалификация е точна. Тези изводи на районния съд не се споделят от касационната инстанция.

Разпоредбата на чл. 4, ал.3 от Наредба № 5 за съдържанието и реда за изпращане на уведомлението по чл. 62, ал.5 КТ предвижда, че работодателят е длъжен да връчи на работника или служителя преди постъпването му на работа копие на хартиен носител от завереното от НАП уведомление по чл. 62, ал.3 КТ. Връчването се удостоверява с подписа на работника или служителя срещу името му в справката за заверените уведомления. Следователно нарушението на посочената разпоредба се състои в невръчване на копие от уведомлението на работника или служителя. Задължението за връчване всъщност е законово регламентирано в чл.63, ал.1 КТ. Нарушението на това задължение е нарушение именно на текста на КТ, а не на текста на Наредбата.

В АУАН и НП обаче е визирано следното бездействие на работодателя: невръчване на Е. М., преди постъпването и на работа на копие на хартиен носител от Справка за приети и отхвърлени уведомления. Посочено е също, че връчването не е удостоверено с подписа на лицето в справката на заверените уведомления срещу името и. Съдържа се и констатация, че до приключване на проверката не са представени документи, удостоверяващи връчването на уведомление по чл. 62, ал. 4 КТ.

При това описание на нарушението, съдът намира, че при съставяне на АУАН и издаване на НП са допуснати нарушения на чл. 42, т.4 и т.5 ЗАНН и чл. 57, ал.1, т.5 и т.6 ЗАНН, които пречат както на съда, така и на нарушителя, да разбере за какво е обвинен и наказан – дали за това, че не е връчено копие на справката или за това, че липсва подпис на работника в справката или за това, че не е връчено копие от уведомлението. Невръчването на копие на хартиен носител от Справка за приети и отхвърлени уведомления не съставлява нарушение нито на чл. 63, ал.1 КТ, нито на чл.4, ал.3 от Наредбата, защото работодателят няма задължение да връчва на работника копие от справката за приети и отхвърлени уведомления. Задължението му касае връчване на самото уведомление.

По изложените съображения касационната жалба е основателна. На основание чл.222, ал.2 АПК вр. чл.63 ЗАНН оспорваното решение и наказателното постановление следва да бъдат отменени.

Водим от горното Административен съд София-град

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение на СРС, НО, 121 състав по нахд 3976/2012г.

ОТМЕНЯ наказателно постановление № 22-2203099 от 01.08.2011г. на директора на дирекция „Инспекция по труда“ [населено място], с което на [фирма], в качеството му на работодател, е наложена имуществена санкция в размер на 1500 лв – административно наказание по чл. 414, ал.1 КТ, за нарушение на чл.4, ал.3 от Наредба № 5 за съдържанието и реда за изпращане на уведомлението по чл. 62, ал.5 КТ.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.